

ВИКОРИСТАННЯ ЗНАКІВ ДЛЯ ТОВАРІВ ТА ПОСЛУГ У РІЗНИХ КРАЇНАХ

Нестеренко Т.О., гр. ТЕМ-30

Науковий керівник – канд. техн. наук доц. **Дуб В.В.**

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Знак для товарів і послуг (англ. *trademark*) – позначення, знак за яким товари та послуги одних осіб відрізняються від товарів та послуг інших осіб. Такими позначеннями можуть бути слова, цифри, зображувальні елементи, комбінації кольорів. У Цивільному кодексі України відносно знаку для товарів і послуг вживається термін «торговельна марка». Термін «торговельна марка» є прямим запозиченням із англійської мови. По суті термін «знак для товарів і послуг» та «торговельна марка» означають одне і те саме поняття і тому можуть вживатися як рівнозначні. Окрім того слід звернути увагу і на третій термін який вживається в Україні, а саме «товарний знак». Тобто на сьогодні в Україні вживається три різні терміни для визначення одного й того ж об'єкта інтелектуальної власності.

Історія товарного знака як засобу індивідуалізації має багатовікову історію. З давніх часів люди позначали свої речі особливими знаками власності, щоб їх можна було відрізнити від чужих. В середні віки гільдії ремісників і торговців вимагали, щоб кожен виробник позначати свої товари так, щоб можна було контролювати обсяг виробництва і виявляти виробників низькоякісної продукції. Марки також виступали в ролі якості стандартів при продажу за межами місцевих ринків, на яких діяли гільдії. У 1266 році англійським Парламентом був прийнятий перший законодавчий акт, що стосується товарних знаків, і відповідно до якого кожен пекар був зобов'язаний проставляти на хлібі свій знак. Це робилося для того, щоб у разі невідповідності хліба стандартам можна було визначити винного. Раніше ніж інші та найбільш агресивними прихильниками фірмових знаків у Сполучених Штатах були виробники запатентованих медикаментів.

В Росії перший закон «Про товарні клейма» був прийнятий ще в 1830 р. За законом власники суконних, капелюшних, паперових та інших фабрик зобов'язані були мати міцні клейма. Підробка чужого клейма розглядалася як кримінально каране діяння. У 1896 році вступає в силу закон «Про товарні знаки (фабричних і торгових марках і клеймах)». Товарними знаками визнавалися «усякого роду позначення, які служили відзнакою одних товарів від інших».